

Mehaz (Salih) Mjekiqi

(15.08.1939, Albanac iz Šipitule/Shipitullë, opština Obilić/Obiliq, radnik)

Srpske snage su **22.09.1998.** godine granatirale selo Šipitulu/Shipitullë. Mehaz je sa suprugom, braćom i njihovim porodicama izbegao u susedni Gornji Grabovac/Graboc i Epërm. Primili su ih rođaci iz porodice Mirena. Nedugo pošto su stigli, Mehaz je izašao iz kuće. Nikome nije rekao gde ide. Porodica nije znala ništa o njemu sve dok im rođak Selim nije rekao da je on tog dana [22.09.1998] sa Mehazom otišao u **Šipitulu/Shipitullë** da obiđu kuće. Selim se plašio da krene u selo i ostao je u šumi da ga sačeka a Mehaz je otišao sam. Mehaz se do večeri nije vratio. Iste večeri, tri vojnika OVK su pronašla Mehazovo telo u dvorištu kuće Avdyla Mjekua, na oko 200-300 metara od Mehazove kuće. Bio je pogođen hicem u vrat a telo je bilo pokriveno jorganom. Uveče 29.09.1998. godine porodica je uzela telo i sahranila ga na groblju u mahali *Behrami* u Gornjem Grabovcu/Graboc i Epërm. Mehaz i danas počiva na istom mestu.

Izvori: izjava F.M, FHP-18127; FHP, *Da ljudi pamte ljude*, upitnik, FHP-27776; Sh. Ukaj, *Krimet...*, II, 27.

Ajete (Ali Mehmeti) Kelmendi

(1923, Albanka iz Prištine/Prishtinë, domaćica, četvero dece)

Stara Ajete je bila rodnom iz Plemetine/Plemetin. Živela je sa porodicom sina Milazima u Prištini/Prishtinë. Dana 13.09.1998. godine, Ajete je sa Milazimom, snajom i dvoje unučadi otišla u **Sibovac/Siboc**. Hteli su da se sretnu sa Milazimovim sinovima Halimom i Afrimom, koji su došli iz Nemačke i pridružili se OVK. U Sibovcu/Siboc su ostali do **22.09.1998.** godine. Tog dana, rano ujutro oko 06:00 časova, srpske snage su počele da granatiraju selo iz pravca sela Ade/Hade i Leskovčić/Lajthishite. Ajete, Milazim i njegova porodica su traktorom sa ostalim meštanima pobjegli u šumu *Čičavica/Çiçavicë*. Dok su se kretali kroz šumu, iznad sela Sibovac/Siboc, Ajete je pogođena iz snajpera u predelu kuka.

Porodica joj je zavila ranu. Nakon nekoliko sati uspeali su da izađu iz šume i prevezu je do Prištine/Prishtinë. Uz pomoć predstavnika MKCK smestili su je u gradsku bolnicu. Sledećeg dana posetio ju je unuk Smajl i tada su poslednji put razgovarali. Dok je ležala u bolnici, Ajete je posetila Sadako Agata, Visoki komesar UNHCR. Kada su 25.09.1998. godine došli u posetu, članovi porodice su saznali da je Ajete tog jutra podlegla ranama. Porodica je 1.10.1998. godine preuzela telo i sahranila Ajete na groblju Dragodan u Prištini/Prishtinë. Nakon rata, 15.07.1999. godine, porodica je prenela njene posmrtno ostatke na Groblje žrtava rata u Sibovcu/Siboc.

Izvori: izjava M.K, FHP-19830; izjava S.H, FHP-36778.

Fejzullah (Rexhep) Krasniqi

(8.07.1944, Albanac iz Sibovca/Siboc, opština Obilić/Obiliq, radnik, petoro dece)

Srpske snage su **22.09.1998.** godine počele da granatiraju albanske mahale u selu **Sibovcu/Siboc** iz pravca sela Gornji Grabovac/Graboc i Epërm i mahale *Konxheli* u samom selu. Albansko stanovništvo, među kojima i porodica Fejzullaha, izbeglo je u obližnje šume, dok je on ostao u kući. Nakon nekoliko dana porodica je od pripadnika OVK Dauta Krasniqija saznala da je on našao Fejzullahovo telo kod u naselju *Duškaja/Dushkajë*, u šumi pokraj sela i da ga je sa drugovima sahranio na groblju u mahali *Krasniqi* (Mexhuani). Ispričao je porodici da je na telu bilo puno rana od vatrene oružja. Posle rata, u julu 1999. godine, sinovi su očevo telo preneli na Groblje žrtava rata u Sibovcu/Siboc.

Izvori: izjava B.K, FHP-17619; KMDLNJ, *Buletini*, br.9, oktobar-decembar 1998, 116, FHP-23857.

Ahmet (Hajriz) Kelmendi

(1956, Albanac iz Sibovca/Siboc, opština Obilić/Obiliq, bravar, dvoje dece)

Srpske snage su 26.09.1998. godine, između 18:00 i 19:00 časova, ušle u Sibovac/Siboc i u mahali *Kelmendi* počele da pale kuće. U to vreme Ahmet je bio s ocem u kući,